

sælges til nogle få øre, skal vi bruge effektivt også i Danmark. Det ville være fornuftigt også miljøpolitisk på en række områder, og der er altså ingen grund til at sælge strøm til resten af Europa og stort set ikke få fem flade øre for det. Så det er en væsentlig del.

Systemeftersynet, som vi også har talt om, på alt det, vi går og laver her, er også meget vigtigt. Mange af de ting, vi har lavet sammen bredt i Folketinget, har haft miljøpolitiske argumentationer.

Nogle af dem har nok været fornuftige indimellem, andre af dem skrider jo en gang imellem, så derfor er det overordentlig vigtigt, at vi nu får kigget hele sektoren efter og sikrer os, at de historier og de argumentationer, vi har haft, for de handlinger vi har foretaget, holder og holder stadig væk. Det vil sige, at systemeftersynet er en meget vigtig ting i den her sammenhæng.

På energispareområdet nævnte jeg jo lidt i en kort bemærkning før, at det at bruge markedet i denne her sammenhæng er meget vigtigt. En sparet kilowatt er noget af det vigtigste og det mest effektive. Ikke alene miljøpolitisk, men også økonomisk er det ganske fornuftigt at sørge for at investere i sparestrategier af forskellige slags.

Vi skal bare sikre os – og det er det meget vigtige – at vi sørger for at få mest muligt for hver enkelt krone, vi overhovedet giver ud på sparestrategier. Derfor skal vi ikke have nogen kraftløskerbevægelser, der sidder i forsamlingshuse og hygger sig med noget, der ikke virker.

Det, vi skal gøre, er, at vi skal evaluere konstant og løbende på hver en krone, vi sætter ind på det her område, og skabe det miljømæssige købmandskab, der skal til. Ikke fordi vi skal tjene noget mere, men fordi vi skal få mere miljø for pengene.

Derfor var det jo også glædeligt, da vi kom til fælles forståelse, når det gælder Elsparefonden, og pengene kom op i kassen igen, og vi kunne holde målene på det, der hedder Elsparefonden, på det område, og at vi stadig væk har en diskussion om det, men er enige om, at den arbejdsmetode, det værktøj, der ligger i Elsparefonden, skal vi fortsat bruge.

Det er vi glade for. Vi synes, det er en helt fornuftig strategi. Det, der så er vigtigt, når vi taler energibesparelser og løbende evaluering for at få noget for pengene, er, at det gælder både de enkelte indsats på de enkelte områder og i høj grad også Energistyrelsens strategier – vælger de de rigtige strategier? De skal også benchmar-

kes ligesom alle andre skal. Det er meget vigtigt, at den evaluering holdes intakt hele tiden, og den skal være løbende.

Med hensyn til Kyoto, CO₂ osv., som vi har diskuteret i dag – der ligger jo et beslutningsforslag osv. – er det klart, at vi har nogle forpligtelser, vi har bundet os til på en række områder, og vi skal selvfølgelig gøre det godt.

Jeg vil gerne sige, at med hensyn til det overordnede på globalt plan og Kyoto er det klart, at der støtter vi. Diskussionen, der nu har været mellem Venstre og Socialdemokratiet i dag omkring vores forpligtelser i EU – ja, altså der kan være mange udlægninger af den.

Det afgørende for os er, at vi sikrer, at regeringen, og dermed ministeren, står i den stærkest mulige forhandlingsituation i forhold til resten af Europa, så vi er i stand til at få de dér procenter til at falde på plads, så det bliver det rigtige, vi når frem til, og ikke den måske specielle situation, det specielle udgangspunkt, vi har hængt lidt på i Danmark. Der synes jeg, det er vigtigt, at vi sørger for, at ministeren får det bedst mulige grundlag for det.

Men ellers er vi enige i, at de ikke nødvendigvis behøver at afhænge af hinanden, når vi stemmer i dag, det synes jeg ikke er afgørende. Men det afgørende er selvfølgelig, at vi bakker op om, at vi skal stå stærkt forhandlingsmæssigt i den situation.

Så vil jeg også gerne sige en ting om CO₂. Jeg var jo meget inde på den grønne energi og møller osv. Der bliver somme tider sat spørgsmålstegn ved, om CO₂ er noget problem overhovedet. Jeg må sige, og CD må sige, at der er mange ting, der peger på, at der er noget om det, det kan vi ikke bortforklare, der er mange ting, der peger på det.

Der kan være tvivl på en række områder, men når jeg har talt grøn energi og møller og den industripolitik, der ligger bag ved det, plejer jeg som regel at sige, at hvis ikke jeg er hundrede procent sikker på, at jeg redder verden, er jeg nogenlunde hundrede procent sikker på, at jeg pynter på betalingsbalancen, og det er nu ikke så dårligt endda.

Derfor vil jeg gerne sige, når jeg hørte et sted som Institut for Konjunkturanalyse forleden dag sige, at hele vores CO₂-strategi kunne vi godt lægge ned og så lave økologi i stedet for, at mage til vrøvl har jeg ikke hørt før, det er formentlig det værste, jeg har hørt i 2001, og det er utroligt, at et organ af den slags kan finde på at sige sådan noget uunderbygget sludder.